

ΧΩΡΟΧΡΟΝΟΣ

1-1-1989

Περνούν τα χρόνια.

Οι μέρες χάνονται,

σαν τις σταγόνες της βροχής,

που αστράφτουν στον πρωινό ήλιο,

στις άκρες των φύλων.

Σαν πάχνη απλώνεται η ζωή,

του ανθρώπου στον κόσμο.

Κι έρχεται και ξανάρχεται νέα ζωή,

ο νέος άνθρωπος, με νέα πιστεύω και θέλω.

Πλάθει και πλάθεται, μεγαλουργεί και καταστρέφεται.

Γεννιέται και πεθαίνει, την κάθε στιγμή την κάθε ώρα.

Λιώνει και χύνεται σε νέα μορφή, καινούργια έκφραση,

ψάχνοντας ασταμάτητα κάθε στιγμή να 'βρεί την αλήθεια.